



Thuja occidentalis



Hoogte	15 - 20 m, snelgroeiend
Breedte	3-4,5m
Kroon	smal piramidaal, later onregelmatig piramidaal, dichte kroon
Schors en takken	schors roodbruin, in smalle repen afschilferend
Blad	schubben, dof heldergroen, geelbruin in winter, groenblijvend
Bloemen	onopvallend , geurende bloemen
Vruchten	kegels, lichtbruin, geschubd, 1,5 - 2 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	heeft giftige onderdelen
Grondsoort	alle
Bodemvochtigheid	kan op droge grond, bestand tegen korte overstroming
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	industriegebied
Vorm	solitaire conifeer, haagplant
Oorsprong	oostelijk Noord-Amerika

Middelgrote conifeer met een dicht vertakte kroon die eerst nog gelijkmatig smal piramidaal groeit maar later iets onregelmatiger wordt. Bereikt een hoogte tot 20 m maar wordt niet breder dan circa 4 - 5 m. De stam is roodbruin en in smalle repen afbladderend. De takstand is iets opgaand tot horizontaal. De afgeplatte twijgen zijn sterk vertakt en de schubben staan dakpansgewijs over elkaar. Deze zijn dof tot iets glanzend heldergroen en kleuren in de winter geelbruin. Bij kneuzing verspreiden ze een sterke geur. Zowel de bloei als de kleine kegels zijn relatief onopvallend. Omdat snoei bijzonder goed wordt verdragen is deze conifeer tot een van de populairste haagplanten geworden. Het is een bijzonder winterharde plant die droogte verdraagt. Er zijn zeer veel cultivars die sterk variëren in habitus en loofkleur.